

LAKIVALIOKUNNAN MIETINTÖ 14/2012 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi kaupallisten sopimusten maksuehdoista, laiksi saatavien perinnästä annetun lain muuttamisesta ja eräksi niihin liittyviksi laeiksi

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 12 päivänä kesäkuuta 2012 lähettänyt lakivaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen eduskunnalle laiksi kaupallisten sopimusten maksuehdoista, laiksi saatavien perinnästä annetun lain muuttamisesta ja eräksi niihin liittyviksi laeiksi (HE 57/2012 vp).

Lausunto

Eduskunnan päätöksen mukaisesti talousvaliokunta on antanut asiasta lausunnon (TaVL 32/2012 vp), joka on otettu tämän mietinnön liitteeksi.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- lainsäädäntöjohtaja Antti T. Leinonen ja lainsäädäntöneuvos Tuomo Antila, oikeusministeriö
- käräjätuomari Merja Vainio, Helsingin käräjäoikeus

- johtava hallintovouti Elina Arpiainen, Valtakunnanvoudinvirasto
- ylitarkastaja Marko Peltonen, Etelä-Suomen aluehallintovirasto
- lakimies Jukka Kaakkola, Kuluttajavirasto
- toimitusjohtaja Juhani Ollila, OK Perintä Oy
- lakimies Pasi Pönkä, Suomen Kuntaliitto
- johtaja Helena Laine, Finanssialan Keskusliitto
- puheenjohtaja Jyrki Lindström, Suomen Perimistoimistojen Liitto ry
- lainopillinen asiamies Tiina Toivonen, Suomen Yrittäjät ry
- lakimies Hannu Äimänen, Takuu-Säätiö
- professori Tuula Linna.

Lisäksi kirjallisen lausunnon ovat antaneet

- Ahvenanmaan maakunnan hallitus / Ålands landskapsregering
- Suomen Asiakastieto Oy
- WestStar Oy
- Elinkeinoelämän keskusliitto EK ry
- Vuokralaiset VKL ry
- Suomen Vuokranantajat ry
- Velkaneuvonta ry.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki kaupallisten sopimusten maksuehdoista. Ehdotetulla lailla pantaisiin täytäntöön kaupallisissa

toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta annettu direktiivi.

Ehdotettu laki koskisi maksuja, jotka suoritetaan vastikkeena tavarasta tai palvelusta, kun

tavarain tai palvelun toimittaja elinkeinonharjoittaja ja hankkii elinkeinonharjoittaja taikka julkisyhteisö tai muu hankintayksikkö. Laki sisältäisi direktiiviä vastaavat säännökset muun muassa maksuajan enimmäiskestosta sekä tietynlaisten viivästyskoron ja perintäkulujen maksuvelvollisuutta rajoittavien sopimusehtojen tehostumuksesta.

Direktiivin johdosta ehdotetaan lisäksi, että saatavien perinnästä annettuun lakiin lisätään säännös velkojan oikeudesta saada 40 euron suuruisen vakiokorvaus perintäkuluista, jos elinkeinonharjoittaja tai hankintayksikkö viivästyy tavara- tai palveluhankintaan perustuvan maksun suorittamisessa elinkeinonharjoittajalle. Korkolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että tällaisen maksun viivästyessä viivästyskoron määrä on kahdeksan prosenttiyksikköä korkeampi kuin viitekorko.

Saatavien perinnästä annettuun lakiin ehdotetaan tehtäväksi myös muita kuin direktiiviin pohjautuvia muutoksia. Ehdotetuilla muutoksilla täsmennettäisiin hyvän perintätavan sisältöä ja pyrittäisiin tehostamaan sen noudattamista. Kuluttajasaatavan perintäkuluille säädetyt enimmäismääriä muutettaisiin. Lakiin ehdote-

taan lisättäväksi uusi säännös velallisen oikeudesta pyytää perintälain mukaisen perinnän keskeyttämistä ja asian siirtämistä oikeudelliseen perintään. Lisäksi lakiin ehdotetaan uutta säännöstä, jonka mukaan kuluttajasaatavan perinnässä kertyneet varat olisi kohdennettava ensisijaisesti perittäville saatavalle ja vasta sen jälkeen perintäkuluille.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan vähäisiä muutoksia vakuutuslakia, maanvuokralakiin, asuinhuoneiston vuokrauksesta annettuun lakiin, liikehuoneiston vuokrauksesta annettuun lakiin, elinkeinonharjoittajien välisten sopimusehtojen sääntelystä annettuun lakiin, verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annettuun lakiin, eräiden markkinaoikeudellisten asioiden käsittelystä annettuun lakiin, kiinteistötoimitusmaksusta annettuun lakiin, tapaturmavakuutuslakiin, työntekijän eläkelakiin, maatalousyrittäjän eläkelakiin, yrittäjän eläkelakiin ja merimieseläkelakiin.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan noin kolmen kuukauden kuluttua niiden vahvistamisesta, kuitenkin viimeistään 16 päivänä maaliskuuta 2013

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Hallituksen esityksen tarkoituksena on panna kansallisesti täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston maksuviivästysdirektiivi (2011/7/EU). Lisäksi esitykseen sisältyy muutosehdotuksia saatavien perinnästä annettuun lakiin (513/1999, jäljempänä *perintälaki*) sekä vähäisiä muutoksia eräisiin muihin lakeihin.

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella lakivaliokunta pitää esitystä tarpeellisena ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa esitykseen sisältyvien lakiehdotusten hyväksymistä seuraavin huomautuksin ja muutosehdotuksin.

Maksuviivästysdirektiivi

Talousvaliokunta on lausunnossaan katsonut, että maksuviivästysdirektiivin edellyttämä sääntely on otettu asianmukaisesti esityksessä huomioon (TaVL 32/2012 vp). Talousvaliokunta on kiinnittänyt huomiota kuitenkin siihen, että sääntely johtaa käytännössä tilanteeseen, jossa Suomessa on mahdollista soveltaa sopimussuhteesta riippuen kahta eri viivästyskorkoa, sillä ehdotetun kaupallisten sopimusten viivästyskoron ohella kuluttajakaupassa sovellettaisiin edelleen nykyistä, yhtä prosenttiyksikköä alemmaa viivästyskorkoa. Epäselvyyksien välttämiseksi talousvaliokunta on painottanut tarvetta tiedottaa tästä yrityksiin kohdistuvasta muutoksesta erityisesti pienille ja keskisuurille yrityk-

sille. Lakivaliokunta yhtyy talousvaliokunnan esittämään.

Yleistä saatavien perintää koskevista ehdotuksista

Perintälaisissa säädetään eräänntyneen saatavan perinnästä. Kyseisessä laissa perinnällä tarkoitetaan toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on saada velallinen vapaaehtoisesti suorittamaan eräänntynyt velkojan saatava.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan useita muutoksia perintälain säännöksiin. Hyvää perintätapaa koskevaa säännöstä täsmennetään muun muassa kieltämällä nimenomaisesti vanhentuneiden saatavien perintä. Valiokunta pitää tätä tärkeänä, sillä käytännössä on tässä suhteessa ilmennyt epäkohtia. Lisäksi ehdotuksilla pyritään helpottamaan velkaongelmia estämällä kohtuuttoman suurten perintäkulujen periminen kuluttajavelalliselta. Kuluttajavelalliselle ehdotetaan myös oikeutta pyytää perintälain mukaisen perinnän keskeyttämistä ja asian siirtämistä oikeudelliseen perintään. Pienyrityksen asemaa parantaa muun muassa trattaperinnän selkeyttäminen. Lakivaliokunta katsoo, että kokonaisuutena arvioiden ehdotetuissa muutoksissa on onnistuttu ottamaan tasapainoisesti huomioon sekä velallisten että velkojien kuin myös saatavien perintää ammattimaisesti harjoittavien asema.

Kuluttajasaatavan perintäkulut

Voimassa olevan perintälain lähtökohtana on, että velallisen on korvattava perinnästä aiheutuvat kohtuulliset kulut. Lisäksi tietynlaisista perimistoimista vaadittaville kuluille on kuluttajasaatavien osalta säädetty euromääräiset enimmäismäärät. Lakisääteiset enimmäismäärät eivät kuitenkaan ole automaattisia vakiokorvauksia, vaan vaadittavien perintäkulujen on oltava kohtuullisia ja vastattava perinnästä aiheutuneita todellisia kuluja.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan, että kuluttajasaatavien perintäkulujen enimmäismääriä alennetaan ja niissä otetaan nykyisen kaksiportaisen asteikon sijasta käyttöön kolmiportainen asteikko. Valiokunnan kuulemat perintäalan edustajat ovat vastustaneet enimmäismää-

rien alentamista ja katsoneet, että niitä pitäisi korottaa. Valiokunta pitää kuitenkin tärkeänä varmistaa, että tavanomaisesta ja selvästä kuluttajasaatavasta perittävät kulut vastaavat nykyistä paremmin saatavan pääoman suuruutta ja perinnästä aiheutuvaa työmäärää. Perintäkulut ovat varsinkin pienissä ja keskisuurissa veloissa saattaneet käytännössä nousta kohtuuttoman suuriksi ja ylittää varsinaisen velan määrän. Esityksestä ilmenee, että kohtuuttoman suuret perintäkulut pahentavat velkaantumisesta aiheutuvia ongelmia ja vaikeuttavat niiden hoitamista. Perintäkulujen enimmäismäärien alentaminen ja nykyistä moniportaisemman asteikon käyttöönotto ovat keskeisiä keinoja edistää mainittua tavoitetta. Lisäksi perintäkulujen alentamista puoltaa saatavien perintäprosessien automatisoiminen, sillä se tehostaa perintää ja tuo säästöjä perintäalan toimijoille. Edellä mainituista syistä valiokunta kannattaa ehdotuksia ja pitää myös perintäkulujen enimmäismäärien tasoja huolellisesti harkittuina. On myös huomattava, että perintäkulujen enimmäismääriä koskevaan sääntelyyn sisältyy joustavuutta, sillä enimmäismäärät voidaan ylittää, jos perintä on tavanomaista työläämpää

Hallituksen esityksessä ehdotetaan perintälakiin myös uutta säännöstä, joka määrittäisi, kuinka monesta maksuvaatimuksesta ja maksusuunnitelmasta kuluttajavelalliselta saisi pääsääntöisesti vaatia kuluja. Ehdotettu säännös mahdollistaisi perintäkulujen vaatimisen enintään kahdesta maksuvaatimuksesta ja enintään yhdestä maksusuunnitelmasta. Valiokunnan kuulemat perintäalan edustajat ovat katsoneet, että vapaaehtoisen perinnän toimenpiteiden määrän rajoittaminen ehdotetulla tavalla lisää merkittävästi oikeudellista perintää ja velkomusasioiden määrää käräjäoikeuksissa ja siten ruuhkauttaa oikeuslaitosta ja ulosottoa sekä lisää maksuhäiriömerkintöjen määrää. Perintäalan mukaan vapaaehtoisessa perinnässä maksullisia maksusuunnitelmia pitäisi voida tehdä useampia kuin yksi ja maksullisia maksuvaatimuksia tulisi voida lähettää 3–4. Talousvaliokunta on esityksestä antamassaan lausunnossa katsonut, että uudistuksen taloudelliset, erityi-

sesti oikeuslaitokseen kohdistuvat vaikutukset on aiheellista arvioida lakivaliokunnassa tarkoin.

Lakivaliokunta on esityksen valiokuntakäsittelyn aikana pyytänyt oikeuslaitoksen ja ulosoton edustajia vielä erikseen arvioimaan vaikutuksia omalta osaltaan. Helsingin käräjäoikeuden arvion mukaan vapaaehtoisen perinnän rajoittaminen voi nopeuttaa oikeudellista perintää, minkä vuoksi juttumäärä voi väliaikaisesti nousta. Valtakunnanvoudinvirasto puolestaan arvioi, että perintäkuluja koskevat muutokset eivät lisää summaaristen velkomusasioiden määrää tuomioistuimissa eivätkä ulosotossa merkittävästi. Kokonaisuudessaan ehdotuksilla on ulosoton kannalta myös asiamääriä vähentäviä vaikutuksia, sillä perintäkuluja ei enää jatkossa voisi periä velallisilta itsenäisinä kuluina. Tämä muutos tulee vähentämään ulosoton asioita merkittävästi, koska nykyisin perimistöimistöjen velkomat perintäkuluasiat muodostavat kappalemäärältään ulosoton suurimman asiaryhmän.

Saamansa selvityksen perusteella lakivaliokunta katsoo, ettei ehdotettujen muutosten vaikutuksia voida aivan varmuudella selvittää. Vaikutusten arvioimista velkomusasioiden määrään oikeuslaitoksessa samoin kuin maksuhäiriömerkintöjen määrään vaikeuttaa erityisesti se, että kehitys on näissä suhteissa pitkälti riippuvainen perintäalan omista toimista ja käytännöistä liittyen siihen, missä vaiheessa saatava siirretään oikeudelliseen perintään. Poissuljettua ei siten ole, etteikö summaaristen velkomusasioiden määrä käräjäoikeuksissa jossain määrin voisi kasvaa ainakin väliaikaisesti. Toisaalta on mahdollista, etteivät ehdotetut muutokset välttämättä aiheuta oikeudellisen perinnän kasvua muun muassa sen vuoksi, että syksyllä 2012 on tullut voimaan asetusmuutos (425/2012), jossa riita-asioissa tuomittavien oikeudenkäyntikulujen määrää on alennettu. Muutos voi osaltaan vähentää oikeudellisen perinnän houkuttelevuutta ja kannattavuutta. On myös otettava huomioon, että vaikka saatavien vapaaehtoinen perintä on yleensä sekä velkojan että velallisen edun mukaista, oikeudelliseen perintään siir-

täminen ja luottotietojen menettäminen voivat eräissä ongelmallisissa tapauksissa olla sekä velallisen että luotonantajien etu, sillä ne katkaisevat velkakierteen. Vapaaehtoista perintää ei siten tule aiheettomasti ja itsetarkoituksellisesti myöskään pitkittää.

Asiassa esille tulleita seikkoja punnittuaan lakivaliokunta on päätenyt ehdottamaan, että maksullisten maksusuunnitelmien määrä nostetaan kahteen esitetyn yhden sijasta. Tällainen muutos lisää vapaaehtoisen perinnän käyttöalaa ja näin vähentää riskiä siitä, että uudistus johtaisi käräjäoikeuksiin tulevien velkomusasioiden määrän tuntuvaan kasvuun. Maksullisten maksuvaatimusten enimmäismäärää ei kuitenkaan ole valiokunnan mielestä perusteltua nostaa esitetystä, sillä tämä vesittäisi esityksen tavoitetta kohtuullistaa perintäkuluja. Maksullisten perintätoimenpiteiden määrän rajoittaminen on tämän tavoitteen toteuttamisessa keskeinen, koska käytännössä on havaittu, että perintekulujen kokonaismäärään vaikuttaa eniten maksullisten perintätoimenpiteiden määrä. Maksullisten maksuvaatimusten rajoittaminen laissa kahteen vastaa myös kuluttaja-asiamiehen 16.12.2007 antamaa hyvää perintätapaa koskevaa linjausta, jonka mukaan velalliselle ei normaalisti pidä lähettää kahta useampaa maksuvaatimusta ennen velan oikeudellisen perinnän aloittamista tai ennen ulosottokelpoisen saatavan siirtämistä ulosotto-perintään. On myös huomattava, ettei ehdotettu sääntely estä kahta useamman maksuvaatimuksen lähettämistä velalliselle. Sääntely rajoittaa vain sen, kuinka monesta maksuvaatimuksesta velalliselta voidaan periä kuluja. Maksullisten maksuvaatimusten ja maksusuunnitelmien enimmäismäärät voidaan myös tietyin edellytyksin ylittää. Hallituksen esityksen perusteluissa on annettu useita esimerkkejä niistä tilanteista, joissa tämä olisi mahdollista. Esimerkiksi ensimmäisen maksusuunnitelman tekemisen jälkeen tapahtunut olosuhteiden muutos voi olla erityinen aihe periä kuluja useammasta kuin yhdestä maksusuunnitelmasta. Valiokunta katsookin, että poikkeusmahdollisuudet antavat riittävästi joustavuutta ja mahdollistavat mak-

sullisten perintätoimenpiteiden enimmäismäärän ylittämisen, kun tälle on asialliset perusteet.

Koska kyse on merkittävistä muutoksista kuluttajasaatavien perintäkuluihin, valiokunta pitää tärkeänä, että muutosten vaikutuksia seurataan tarkoin.

Yksityiskohtaiset perustelut

1. Laki kaupallisten sopimusten maksuehdoista

2 §. Hankintayksikkö. Pykälän 1 momenttiin sisältyvässä hankintayksikköiden luettelossa ei ole mainittu Ahvenanmaan maakunnan viranomaisia ja liikelaitoksia. Valiokunta ehdottaa, että momenttiin lisätään näitä koskeva uusi 2 kohta.

8 §. Viivästyskorkoa ja perintäkuluja koskevat tehottomat sopimusehdot. Valiokunta ehdottaa jäljempänä, että korkolakiin lisätään uusi 4 a §, jossa säädetään viivästyskoron määrästä kaupallisissa sopimuksissa. Muutoksen seurannaisvaikutuksena käsiteltävänä olevan pykälän 2 momenttiin sisältyvä viittaus korkolain 4 §:n 2 momenttiin tulee muuttua viittaukseksi korkolain 4 a §:n 1 momenttiin.

2. Laki saatavien perinnästä annetun lain muuttamisesta

4 b §. Maksuvelvollisuuden kiistäminen. Perintälain mukaista perintää ei pykälän mukaan saa jatkaa, jos velallinen kiistää maksuvelvollisuutensa perusteella, jolla on vaikutusta velallisen maksuvelvollisuuteen. Säännös on voimassaolevaan lakiin nähden uusi ja soveltamisalaltaan yleinen.

Lakivaliokunta pitää velallisen oikeusturvan kannalta tärkeänä, ettei saatavan vapaaehtoista perintää jatketa, jos velallinen tekee saatavan oikeellisuutta koskevan perustellun väitteen. Tällaisessa tapauksessa on parempi, että saatavan oikeellisuus selvitetään tarvittaessa tuomioistuimissa. Jos velallisen väite osoittautuu myö-

hemässä oikeudenkäynnissä aiheettomaksi, hän on velvollinen korvaamaan velkojalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut oikeudenkäymiskaaren 21 luvun säännösten mukaisesti. Kulleriskin vuoksi valiokunta ei pidä todennäköisenä, että pykälässä ehdotettu oikeus johtaisi siihen, että velalliset ryhtyisivät säännöksen nojalla kiistämään maksuvelvollisuuttaan ilman, että tämä on perusteltua.

4 c §. Velallisen oikeus pyytää kuluttajasaatavan perinnän keskeyttämistä. Pykälässä säädetään velallisen oikeudesta pyytää kuluttajasaatavan perinnän keskeyttämistä ja asian siirtämistä oikeudelliseen perintään. Pykälä on voimassaolevaan lakiin nähden uusi. Säännöksen avulla velallinen voi saada saatavan tarkoituksettoman vapaaehtoisen perinnän pysäytettyä ja näin estettyä lisäperintäkulojen syntymisen. Esimerkiksi sellaisessa tapauksessa, jossa velallisella on jo ennestään velkoja perittävänä ulosotossa, voi olla velallisen etu, että velkoja peritään keskitetysti ulosotossa.

Pykälän 1 momentista ilmenee, että useassa erässä erääntyvää saatavaa perittäessä keskeytyspyynnön voi tehdä vain, jos saatava on kokonaisuudessaan erääntynyt. Hallituksen esityksen pykälää koskevista perusteluista havainnollistetaan, että jos kyse on esimerkiksi vuokranmaksun laiminlyönnistä, keskeytyspyynnön voi tehdä vasta vuokrasuhteen päättymisen jälkeen. Selvyyden vuoksi lakivaliokunta toteaa, että kyseinen periaate koskee myös muita jatkuvia sopimuksia, esimerkiksi sähkön ja kaukolämmön toimittamista koskevia sopimuksia.

Keskeytyspyyntö ei estä jatkamaan perintää, mutta siitä aiheutuvista kuluista ei voida vaatia velalliselta korvausta. Tämä ilmenee pykälän 2 momentista. Jotta tämä olisi kuluttajan asemassa olevalle velalliselle mahdollisimman selvää, tulee valiokunnan mielestä perintää jatkettaessa velalliselle samalla ilmoittaa, ettei häneltä vaadita kuluja keskeytyspyynnön jälkeen suoritettavista perintätoimista. Valiokunta ehdottaa, että momenttia täydennetään tällaisella ilmoitusvelvollisuudella.

5 a §. Maksuvaatimuksen sisältö. Pykälässä säädetään 5 §:ssä säädetyn maksuvaatimuksen sisällöstä. Kuten 5 §, säännös koskee vain perintätoimintaa ammattimaisesti harjoittavia.

Perittäessä julkisyhteisön saatavaa maksuvaatimuksessa on pykälän *1 momentin 7 kohdan* mukaan ilmoitettava sen julkisyhteisön perintää hoitavan yksikön tai henkilön yhteystiedot, jolle velallinen voi tehdä saatavaa ja perintää koskevat huomautuksensa. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan käytännössä on ilmennyt epäkohtia säännöksen noudattamisessa. Tämän vuoksi valiokunta ehdottaa, että kohtaa täydennetään edellyttämällä, että perintätoimiston on maksuvaatimuksessa *erikseen selvästi* ilmoitettava julkisyhteisön perintää hoitavan yksikön tai henkilön yhteystiedot.

Hallituksen esityksen asiantuntijakuulemisessa on noussut esiin, että pykälän *3 momenttia* pitäisi täydentää niin, että siirrettyä saatavaa perittäessä maksuvaatimuksessa on ilmoitettava myös alkuperäisen laskun tai sopimuksen numero tai muu tunnistetieto. Lakivaliokunta ei katso, että säännöksen täydentäminen tällä tavoin on tarpeellista, koska jo voimassa olevan säännöksen *1 momentin 2 kohdasta* ilmenee, että maksuvaatimuksen tulee aina sisältää tieto saatavan perusteesta, ja tämä koskee myös perintätoimiston periessä siirrettyä saatavaa. Säännöksen yksityiskohtaisista perusteluista ilmenee, että tieto tulee esittää sellaisessa muodossa, että velallinen kykenee sen perusteella yksilöimään saatavan. Saatavan perusteen ilmoittaminen on kuitenkin erityisen tärkeää juuri siirrettyä saatavaa perittäessä, minkä vuoksi valiokunta katsoo, että velvollisuuden noudattamiseen on syytä kiinnittää perintäalan valvonnassa huomiota.

6 §. Kuluttajasaatavan velkominen tuomioistuimessa. Pykälässä säädetään, ettei perintätoimintaa ammattimaisesti harjoittava saa vaatia saatavasta maksua tuomioistuimessa ennen kuin 5 §:ssä tarkoitettu maksuvaatimus on annettu ja maksun suorittamiselle asetetut määräajat ovat päättyneet. Asiantuntijakuulemisen yhteydessä on noussut esiin, että vastaavalla ta-

valla tulisi säätää myös velkojan velvollisuuksista.

Voimassaoleva perintälaki perustuu sille linjaukselle, ettei velkojan itse suorittamaa perintää ole tarpeen eikä tarkoituksenmukaista säännellä kaikilta osin yhtä yksityiskohtaisesti kuin perintätoimintaa ammattimaisesti harjoittavien suorittamaa perintää. Valiokunta pitää tätä lähtökohtaa edelleen perusteltuna. Valiokunnan tiedossa ei ole, että käytäntöön liittyisi tältä osin ongelmia niin, että velkojat perisivät saataviaan suoraan tuomioistuimessa ilman, että niistä lähetettäisiin ensin maksumuistutus velalliselle. Edellä esitetyn perusteella valiokunta ei pidä säännöksen muuttamista tarpeellisena.

7 §. Tratan käyttö. Pykälän *4 momentissa* säädetään siitä, miten tratta tulee toimittaa velalliselle. Momentin mukaan sama koskee *3 momentissa* tarkoitettua tratta edeltävää maksumuistutusta. Momentista ilmenee, että tratan ja maksumuistutuksen on oltava kirjallisia, mutta ne saa toimittaa velalliselle myös muulla pysyvällä tavalla, jos velallinen on saatavan eräänymisen jälkeen nimenomaisesti hyväksynyt saatavaa koskevien tiedonantojen toimittamisen tällä tavalla. Valiokunta katsoo, että edellä esitetyn lisäksi pysyvää tapaa tulisi voida käyttää maksumuistutuksen toimittamiseen myös sellaisessa tapauksessa, jossa pysyvää tapaa on velkasuhteen aikana vakiintuneesti käytetty tiedonantojen toimittamiseen velkojan ja velallisen välillä. Valiokunta ehdottaa muun pysyvän tavan käyttöalan laajentamista tämän mahdollistamiseksi. Lisäksi momenttiin on tehty vähäisiä kielellisiä tarkistuksia.

10 c §. Kulukorvaukseen oikeuttavien maksuvaatimusten ja maksusuunnitelmien enimmäismäärät kuluttajasaatavan perinnässä. Yleisperusteluissa esittämänsä viitaten valiokunta ehdottaa pykälän *1 momentin* tarkistamista niin, että perintäkuluja voidaan vaatia enintään kahdesta maksusuunnitelmasta. Säännöstä ei kuitenkaan sovellettaisi, jos saatava on suoraan ulosottokelpoinen, sillä kyseisten saatavien perinnässä kahden maksullisen maksusuunni-

telman mahdollistamista ei voida pitää tarpeellisenä eikä perusteltuna. Tämä johtuu siitä, että kyseisten saatavien perintä on yksityisoikeudellisten saatavien perintää yksinkertaisempaa ja suoraan ulosottokelpoisia saatavia koskevat muutoinkin omat säännöksensä. Kahden maksusuunnitelman mahdollistaminen ei ole tarkoituksenmukaista eikä perusteltua myöskään pienissä saatavissa, minkä vuoksi valiokunta ehdottaa, ettei säännöstä sovelleta pääomaltaan alle 100 euron saataviin.

10 d §. Velallisen kokonaiskuluvastuu kuluttajasaatavan perinnässä. Edellä 10 c §:n 1 momenttiin ehdotetun maksusuunnitelmien enimmäismäärää koskevan muutoksen vuoksi valiokunta ehdottaa, että pykälän 1 momentin 2 ja 3 kohdassa säädettyjä kokonaiskuluvastuun enimmäismääriä korotetaan.

11 a §. Varojen kohdentaminen saatavan osille. Pykälässä säädetään siitä, missä järjestyksestä suorituksia kohdennetaan saatavan eri osille. Pykälän 2 momentin mukaan kuluttajasaatavaa perittäessä varoja saa kohdentaa perintäkuluille ja niiden korolle vasta saatavan ja sen koron tultua maksetuksi. Tämä on muutos käytännössä vakiintuneeseen kohdentamisjärjestykseen, jonka mukaan suoritukset kohdennetaan ensin kuluihin, sen jälkeen korkoon ja lopuksi pääomaan. Eräät asiantuntijat ovat tuoneet esiin, että ehdotus heikentää velkojien asemaa ja aiheuttaa merkittäviä kustannuksia tietojärjestelmien muutostarpeiden vuoksi. Tämän vuoksi on tuotu esiin, että vakiintunutta kohdentamisjärjestystä tulisi voida noudattaa jatkossakin silloin, kun on kyse useassa erässä erääntyvistä saatavista eli kestovelkasuhteista.

Lakivaliokunta ei kuitenkaan kannata edellä esitetyn poikkeuksen säätämistä kestovelkasuhteita varten, koska se monimutkaistaisi sääntelyä ja vesittäisi esityksen tavoitteita parantaa kulujen läpinäkyvyyttä. Valiokunta pitää tärkeänä edistää velallisen mahdollisuuksia olla selvillä siitä, kuinka paljon häneltä peritään kuluja samoin kuin tuomioistuimen mahdollisuuksia arvioida perittävien kulujen kokonaismää-

rää. Poikkeuksen säätäminen ei vaikuta myöskään siinä mielessä tarpeelliselta, että ehdotettu säännös ei estä velkojaa saamasta korvausta perintäkuluista sen jälkeen, kun velallisen suoritukset on ensin käytetty saatavan ja sen koron suorittamiseen. Jos perintäkuluja jää rästiin, velkoja voi muistuttaa velallista tästä seuraavan maksuerän yhteydessä ja näin estää perintäkulu- saatavan vanhentumisen. Kohdentamisjärjestyksen muutos edellyttää tietojärjestelmämuutoksia, joista voi aiheutua merkittäviäkin kustannuksia, mutta saadun selvityksen mukaan kyse on kertaluonteisesta kulusta. Muutokseen on vuoden siirtymäajan ansiosta myös riittävästi aikaa varautua.

13 §. Pakkokeinot. Voimassa olevaa pykälää ehdotetaan täydennettäväksi viittauksilla lakiin sisällytettäviin uusiin säännöksiin. Pykälän 1 momentissa viitattujen pykälien luettelossa ei kuitenkaan ole mainittu esitykseen sisältyvää uutta 11 a §:ää, jossa säädetään varojen kohdentamisjärjestyksestä. Kun kyse on kuluttajasaatavasta, valiokunta pitää tärkeänä, että laissa säädetyin pakkokeinoin voidaan puuttua myös varojen kohdentamissäännöksen vastaiseen menettelyyn. Siksi valiokunta ehdottaa, että momentissa viitattuihin säännöksiin lisätään myös viittaus 11 a §:n 2 momenttiin.

14 §. Kiellon määrääminen. Eduskunta on 6.11.2012 hyväksynyt lain saatavien perinnästä annetun lain 14 §:n muuttamisesta (HE 108/2012 vp — TaVM 9/2012 vp). Kyseisessä laissa on muutettu pykälän 3 momenttiin sisältyvää lakiviittausta. Nyt käsiteltävänä oleva pykäläehdotus tulee yhteensovittaa edellä mainitun muutoksen kanssa siten, että tarkistetaan momenttiin sisältyvä lakiviittaus koskemaan Kilpailu- ja kuluttajavirastosta annetun lain asianomaisia säännöksiä. Tämän johdosta myös johtolausetta on tarpeen tarkistaa.

3. Laki korkolain 4 ja 12 a §:n muuttamisesta.

4 §. Viivästyskoron määrä. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi säännös viiväs-

tyskorosta kaupallisissa sopimuksissa. Muutoksella pannaan täytäntöön maksuviivästyksdirektiivin 2 artiklan 6 kohta. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan korkolain muutosten edellyttämät tekniset tarkistukset tuomioistuinten ja ulosottolaitoksen tietojärjestelmiin voitaisiin kuitenkin toteuttaa helpommin ja käyttäjäystävällisemmin, jos viivästykskoron määrästä kaupallisissa sopimuksissa säänneltäisiin omassa pykälässään sen sijaan, että siitä säänneltäisiin nyt käsillä olevan pykälän 2 ja 3 momentissa, kuten hallituksen esityksessä on ehdotettu. Tämän vuoksi valiokunta ehdottaa jäljempänä uuden 4 a §:n lisäämistä lakiin. Valiokunnan ehdottamasta muutoksesta seuraa, että hallituksen esityksessä ehdotetut muutokset käsillä olevaan pykälään käyvät tarpeettomiksi, minkä vuoksi valiokunta ehdottaa, että pykälä poistetaan.

4 a §. Viivästykskoron määrä kaupallisissa sopimuksissa. (Uusi). Edellä 4 §:n perusteluihin viitaten valiokunta ehdottaa, että lakiin lisätään uusi säännös viivästykskoron määrästä kaupallisissa sopimuksissa.

12 a §. Ilmoitus viitekoron vahvistamisesta. Valiokunnan edellä ehdottamasta uudesta 4 a §:stä seuraa, että käsillä olevan pykälän sisältämä viittaus korkolain 4 §:n 2 momenttiin tulee muuttaa viittaukseksi korkolain 4 a §:n 1 momenttiin.

Nimike ja johtolause. Valiokunnan edellä ehdottamien muutosten vuoksi myös lakiehdotuksen nimikettä ja johtolauseita on tarkistettava.

10. Laki eräiden markkinaoikeudellisten asioiden käsittelystä annetun lain 3 §:n muuttamisesta.

3 §. Asian vireillepano. Eduskunta on 6.11.2012 hyväksynyt lain eräiden markkinaoikeudellisten asioiden käsittelystä annetun lain 3 §:n muuttamisesta (HE 108/2012 vp — TaVM 9/2012 vp). Kyseisessä laissa on muutettu 3 §:n 1 momentin 1 kohtaan sisältyvää lakiviittausta. Nyt käsiteltävänä oleva pykäläehdotus on tar-

peen sovittaa yhteen edellä mainitun muutoksen kanssa. Myös lakiehdotuksen johtolauseita tulee tarkistaa.

Hallituksen esityksessä arvopaperimarkkinoita koskevaksi lainsäädännöksi (HE 32/2012 vp) ehdotetaan muutettavaksi eräiden markkinaoikeudellisten asioiden käsittelystä annetun lain 3 §:n 2 momenttia siten, että momentista poistetaan viittaukset Finanssivalvonnan hakemukseen. Talousvaliokunta on 8.11.2012 hyväksymässään mietinnössä ehdottanut pykälän hyväksymistä hallituksen esityksen mukaisessa muodossa (TaVM 11/2012 vp). Nyt käsiteltävänä oleva pykäläehdotus on tarpeen sovittaa yhteen edellä mainitun muutoksen kanssa. Myös lakiehdotuksen johtolauseita tulee tarkistaa.

12. Laki tapaturmavakuutuslain 38 §:n muuttamisesta.

38 §. Valiokunnan ehdottamasta korkolain uudesta 4 a §:stä seuraa, että käsiteltävänä olevaan pykälään sisältyvä viittaus korkolain 4 §:n 2 momenttiin tulee muuttaa viittaukseksi korkolain 4 a §:n 1 momenttiin.

13. Laki työntekijän eläkelain 164 §:n muuttamisesta.

164 §. Työeläkevakuutusmaksun viivästyskorko. Valiokunnan ehdottamasta korkolain uudesta 4 a §:stä seuraa, että käsiteltävänä olevaan pykälään sisältyvä viittaus korkolain 4 §:n 2 momenttiin tulee muuttaa viittaukseksi korkolain 4 a §:n 1 momenttiin.

14. Laki maatalousyrittäjän eläkelain 25 §:n muuttamisesta.

25 §. Työeläkevakuutusmaksun viivästyskorko. Valiokunnan ehdottamasta korkolain uudesta 4 a §:stä seuraa, että käsiteltävänä olevaan pykälään sisältyvä viittaus korkolain 4 §:n 2 momenttiin tulee muuttaa viittaukseksi korkolain 4 a §:n 1 momenttiin.

15. Laki yrittäjän eläkelain 123 §:n muuttamisesta.

123 §. Työeläkevakuutusmaksun viivästyskorko. Valiokunnan ehdottamasta korkolain uudesta 4 a §:stä seuraa, että käsiteltävänä olevaan pykälään sisältyvä viittaus korkolain 4 §:n 2 momenttiin tulee muuttaa viittaukseksi korkolain 4 a §:n 1 momenttiin.

16. Laki merimieseläkelain 146 §:n muuttamisesta.

146 §. Eläkevakuutusmaksun viivästyskorko. Valiokunnan ehdottamasta korkolain uudesta 4 a §:stä seuraa, että käsiteltävänä olevaan pykä-

lään sisältyvä viittaus korkolain 4 §:n 2 momenttiin tulee muuttaa viittaukseksi korkolain 4 a §:n 1 momenttiin.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella lakivaliokunta ehdottaa,

että 4.—9. ja 11. lakiehdotus hyväksytään muuttamattomina,

että 1—3., 10. ja 12.—16. lakiehdotus hyväksytään muutettuina (Valiokunnan muutosehdotukset).

Valiokunnan muutosehdotukset**1.****Laki****kaupallisten sopimusten maksuehdoista**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
(Kuten HE)

2 §

Hankintayksikkö

Tässä laissa tarkoitettuja *hankintayksiköitä* ovat:

(1 kohta kuten HE)

2) *Ahvenanmaan maakunnan viranomaiset ja liikelaitokset; (Uusi 2 kohta)*

(3—5 kohta kuten HE:n 2—4 kohta)

(2 mom. kuten HE)

3—7 §
(Kuten HE)

8 §

Viivästyskorkoa ja perintäkuluja koskevat tehotomat sopimusehdot

(1 mom. kuten HE)

Jos velallinen on hankintayksikkö, tehoton on myös sopimusehto, jonka mukaan velallisen on maksettava viivästyneelle määrälle alempaa kuin korkolain (633/1982) 4 a §:n 1 momentin mukaan määräytyvää viivästyskorkoa.

(3 mom. kuten HE)

9—11 §
(Kuten HE)

2.

Laki**saatavien perinnästä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan saatavien perinnästä annetun lain (513/1999) 3 §:n 2 momentti, 4, 5—7, 10, 10 a—10 c ja 13—15 §, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 2 momentti sekä 10 ja 10 a—10 c § laissa 28/2005, 4 § laissa 568/2008 ja 14 § laeissa 1538/2001 ja / sekä

lisätään lakiin uusi 3 a, 4 b, 4 c, 5 a, 10 d—10 f ja 11 a § seuraavasti:

3, 3 a, 4 ja 4 b §
(Kuten HE)

6 §
(Kuten HE)

4 c §

7 §

Velallisen oikeus pyytää kuluttajasaatavan perinnän keskeyttämistä

Tratan käyttö

(1 mom. kuten HE)

Keskeytyspyynnön estämättä tämän lain mukaista perintää saa jatkaa, jos siitä aiheutuvista kuluista ei vaadita korvausta velalliselta. *Jos perintää jatketaan, velalliselle on samalla ilmoitettava, että häneltä ei vaadita kuluja keskeytyspyynnön jälkeen suoritettavista perintätoimista.*

(3 mom. kuten HE)

(1—3 mom. kuten HE)

*Tratan ja 3 momentissa tarkoitetun maksu-
muistutuksen on oltava kirjallisia. Ne saa kuitenkin toimittaa velalliselle myös muulla pysyvällä tavalla, jos velallinen on saatavan eräänymisen jälkeen nimenomaisesti hyväksynyt saatavaa koskevien tiedonantojen toimittamisen tällä tavalla. Maksu-
muistutuksen saa toimittaa velalliselle muulla pysyvällä tavalla myös, jos tällaista tapaa on velkasuhteen aikana vakiintuneesti käytetty tiedonantojen toimittamiseen velkojan ja velallisen välillä.*

(5 ja 6 mom. kuten HE)

5 §
(Kuten HE)

5 a §

10, 10 a ja 10 b §
(Kuten HE)

Maksuvaatimuksen sisältö

Edellä 5 §:ssä tarkoitetussa maksuvaatimuksessa on mainittava ainakin:

(1—6 kohta kuten HE)

7) kenelle huomautukset on esitettävä; jos perittävänä on julkisyhteisön saatava, maksuvaatimuksessa on *erikseen selvästi* ilmoitettava myös sen julkisyhteisön perintää hoitavan yksikön tai henkilön yhteystiedot, jolle velallinen voi tehdä saatavaa ja perintää koskevat huomautuksensa.

(2—4 mom. kuten HE)

10 c §

Kulukorvaukseen oikeuttavien maksuvaatimusten ja maksusuunnitelmien enimmäismäärät kuluttajasaatavan perinnässä

Samana kuluttajasaatavan perinnässä velalliselta saa vaatia perintäkuluja enintään kahdesta 5 §:ssä tarkoitetusta maksuvaatimuksesta ja enintään yhdestä 10 a §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitetusta maksusuunnitelmasta. *Velalliselta saa kuitenkin vaatia perintäkuluja enin-*

tään kahdesta maksusuunnitelmasta, jos perittävä saatava ei ole suoraan ulosottokelpoinen ja sen pääoma on yli 100 euroa.

(2 mom. kuten HE)

10 d §

Velallisen kokonaiskuluvastuu kuluttajasaatavan perinnässä

Samana kuluttajasaatavan perinnästä velalliselta saa vaatia perintäkuluina yhteensä enintään seuraavat määrät:

(1 kohta kuten HE)

2) 120 euroa, jos saatavan pääoma on yli 100 euroa, mutta enintään 1 000 euroa;

3) 210 euroa, jos saatavan pääoma on yli 1 000 euroa.

(2 ja 3 mom. kuten HE)

10 e, 10 f ja 11 a §
(Kuten HE)

13 §

Pakkokeinot

Elinkeinonharjoittajaa, joka periessään kuluttajasaatavaa rikkoo 4, 4 a, 4 b, 4 c, 5, 5 a tai 6 §:n

taikka 11 a §:n 2 momentin säännöksiä, voidaan kieltää jatkamasta tällaista menettelyä tai uudistamasta sitä tai siihen rinnastettavaa menettelyä. Kieltoa on tehostettava uhkasakolla, jollei se erityisestä syystä ole tarpeetonta.

(2 ja 3 mom. kuten HE)

14 §

Kiellon määrittäminen

(1 ja 2 mom. kuten HE)

Kuluttaja-asiamies voi antaa 13 §:n 1 momentissa tarkoitetun kiellon väliaikaisena ja asettaa sen tehosteeksi uhkasakon siten kuin *Kilpailu- ja kuluttajavirastosta* annetun lain (/) 10 §:n 3 ja 4 momentissa säädetään.

(4 mom. kuten HE)

15 §
(Kuten HE)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

3.

Laki

korkolain (poist.) muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan korkolain (633/1982) (poist.) 12 a §, sellaisena kuin se on (poist.) laissa 340/2002, sekä

lisätään lakiin uusi 4 a § seuraavasti:

4 §
(Poist.)

4 a § (Uusi)

Viivästyskoron määrä kaupallisissa sopimuksissa

Jos viivästys koskee kaupallisten sopimusten maksuehdoista annetun lain (/) 1 §:ssä tarkoitettua maksua, velallisen on maksettava viivästyneelle määrälle vuotuista viivästyskorkoa, joka on kahdeksan prosenttiyksikköä korkeampi kuin kulloinkin voimassa oleva 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko.

Jos 1 momentin mukaan määräytyvä viivästyskorko on alempi kuin velalle eräpäivää edeltäneeltä ajalta maksettava korko, viivästyskor-

koa on maksettava saman perusteen mukaan kuin ennen eräpäivää.

12 a §

Ilmoitus viitekoron vahvistamisesta

Suomen Pankin on viipymättä julkaistava Suomen säädöskokoelmassa ilmoitus 12 §:ssä tarkoitettua viitekorosta ja sen voimassaoloajasta. Ilmoituksessa on myös mainittava 4 §:n 1 (poist.) momentissa ja 4 a §:n 1 momentissa tarkoitettujen viivästyskorkojen suuruus.

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

10.

Laki

eräiden markkinaoikeudellisten asioiden käsittelystä annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräiden markkinaoikeudellisten asioiden käsittelystä annetun lain (1528/2001) 3 §:n 1 momentin 1, 4 ja 8 kohta sekä 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 1 momentin 1 kohta laissa / , 8 kohta (poist.) laissa 295/2010 ja 2 momentti laissa / , sekä
lisätään 3 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1497/2001, 917/2008, (poist.) 295/2010, / ja / , uusi 7 a kohta seuraavasti:

3 §

Asian vireillepano

Markkinaoikeudessa tulee vireille:
1) kuluttajansuojalain, *Kilpailu- ja kuluttajavirastosta* annetun lain tai televisio- ja radio-toiminnasta annetun lain nojalla käsiteltävä asia kuluttaja-asiamiehen hakemuksella;

(4 kohta kuten HE)

(7 a) ja 8 kohta kuten HE)

Kiellon tehosteeksi asetetun uhkasakon tuomitsemista maksettavaksi koskeva asia tulee kuitenkin 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa vireille kuluttaja-asiamiehen (poist.) hakemuksella. Edellä 1 momentin 7 a kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kuluttaja-asiamiehen asettaman uhkasakon tuomitsemista maksettavaksi koskeva asia tulee vireille kuluttaja-asiamiehen hakemuksella. (Poist.)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

12.

Laki**tapaturmavakuutuslain 38 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tapaturmavakuutuslain (608/1948) 38 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1234/2005, seuraavasti:

38 §

Työnantajan on suoritettava tämän lain mukaiselle viivästyneelle vakuutusmaksulle ja 36 §:n mukaiselle maksulle viivästymisajalta vuotuista viivästyskorkoa korkolain (633/1982) 4 a §:n 1 momentissa säädetyn korkokannan mukaan. Ulosottoihin perittävää vakuutusmaksua korotetaan kertakaikkisesti 10 prosent-

tia. Vakuutuslaitos voi kuitenkin korotuksen sijasta jättäessään vakuutusmaksun ulosotettavaksi periä saatavalleen edellä mainittua viivästyskorkoa.

Voimaantulosäännös
 (Kuten HE)

13.

Laki**työntekijän eläkelain 164 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työntekijän eläkelain (395/2006) 164 § seuraavasti:

164 §

Työeläkevakuutusmaksun viivästyskorko

Jos työnantaja on laiminlyönyt työeläkevakuutusmaksun maksamisen tässä laissa, vakuutusehdoissa tai eläkekassan tai eläkesäätiön säännöissä tarkoitetussa ajassa, työnantajan on

maksettava eläkelaitokselle maksun viivästymisen ajalta korkolain 4 a §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukainen viivästyskorko.

Voimaantulosäännös
 (Kuten HE)

14.

Laki

maatalousyrittäjän eläkelain 25 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 25 §, sellaisena kuin se on laissa 990/2008, seuraavasti:

25 §

Työeläkevakuutusmaksun viivästyskorko

Jos maatalousyrittäjä tai apurahansaaja on laiminlyönyt työeläkevakuutusmaksun suorittamisen, eläkelaitoksella on oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta korkolain

(633/1982) 4 a §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukainen vuotuinen viivästyskorko.

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

15.

Laki

yrittäjän eläkelain 123 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan yrittäjän eläkelain (1272/2006) 123 § seuraavasti:

123 §

Työeläkevakuutusmaksun viivästyskorko

Jos yrittäjä on laiminlyönyt työeläkevakuutusmaksun suorittamisen, eläkelaitoksella on oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajal-

ta korkolain 4 a §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukainen vuotuinen viivästyskorko.

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

16.

Laki

merimieseläkelain 146 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan merimieseläkelain (1290/2006) 146 § seuraavasti:

146 §
Eläkevakuutusmaksun viivästyskorko

sun viivästymisen ajalta korkolain 4 a §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukainen viivästyskorko.

Jos työnantaja on laiminlyönyt eläkevakuutusmaksun maksamisen viimeistään eräpäivänä, työnantajan on maksettava eläkekassalle mak-

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 2012

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Anne Holmlund /kok	Kari Tolvanen /kok
vpj.	Stefan Wallin /r	Ari Torniainen /kesk
jäs.	Antti Lindtman /sd	Peter Östman /kd
	Markku Mäntymaa /kok	vjäs. Arja Juvonen /ps
	Johanna Ojala-Niemelä /sd	Esko Kiviranta /kesk
	Kristiina Salonen /sd	Anne Louhelainen /ps.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Marja Tuokila.